

at være den bedste. Naar jeg nu altsaa ikke indskrænker mig til at staae paa det absolute Standpunkt, at sige: Nei, naar Regjeringen ikke vil det, saa maa det ikke stee; men naar jeg understøtter mit Standpunkt med Grunde og paaberaaber mig tidligere Erfaringer, som vise, at der er kommet fladelige Misforhold og Anomalier ud af, at man har forandret organisatoriske Bestemmelser uden Regjeringens Samtykke, saa troer jeg ikke, at mit Standpunkt er et saadant, som det ærede Medlem for Aalborg har skildret. Der er fra min Side kun det Dvsste tilføede, at komme til et godt Resultat ved Samvirken med den lovgivende Forsamling, og jeg troer, at jeg netop i dette Spørgsmaal, hvor jeg har erklæret mig villig til at forandre Forholdet, at danne en Obergang, har givet et Beviis paa, at mit Standpunkt paa ingen Maade er et saadant absolut som omtalt.

Winther: Da det ikke synes, at Nogen vil vedkjende sig det af Mindretallet stillede Forslag, som er anført under Nr. 8, saa skal jeg, da der ikke findes meddeelt Navnene paa dem, der have fastholdt det, gjerne vedkjende mig, at jeg har deeltaget i at fastholde dette Forslag, som gaaer ud paa en Besparelse af 52,045 Rd. Min Grund dertil var ikke den, at jeg tiltroede mig at kunne afgive en saadan Dom over dette Spørgsmaal, at jeg turde optræde her i Thinget og tilraade et saadant Skridt; men denne Forholdsregel er fra Først af bleven omtalt af Mænd, der særligt havde det Hverv i Udvalget at undersøge Krigsministeriets Budget, og for hvis udmærkede Dygtighed jeg har den allerførste Agtelse. Smidlertid kom der fra Ministeriet en Skrivelse, hvori der forekom en Henstilling til Udvalget om ikke at gaae saa vidt. Dette har dog ikke kunnet bevæge mig til at frasalbe Forslaget, idet jeg havde den heldige Omstændighed for mig, at det støttede sig til Planen af 1842. Naar jeg altsaa paa den ene Side havde nogle af de meest udmærkede Finansmænd, der findes i denne Sal, for mig, paa den anden Side Hærplanen af 1842, og der for det Trede her kan opnaaes en Besparelse, som ikke kan ansees for at være farlig for Landet, da Finantsernes Tilstand er

saadan, som den er, saa forekommer det mig, at man med Tryghed kan fastholde et saadant Forslag, og det er dette, jeg har gjort. Jeg skal ogsaa, efterat den ærede Minister har udtalt sig saa varmt om Opretholdelsen af Planen af 1842, fremtidig stemme for dette Forslag og fastholde det til det Yderste.

Jørgen Jensen: Det er kun med Hensyn til Tiden for Uddannelsen af Recruter, at jeg skal tillade mig et Par Ord. Om de kunne uddannes i 7 Maanedes, eller der behøves længere Tid dertil, er vistnok Noget, som Ingen veed nogen bestemt Bested om; men jeg skal tillade mig at udtale Noget, som jeg veed af egen Erfaring. Under Tre-Mars Krigen 1848—50 gik de Recruter, som bleve uddannede i Kjøbenhavn, kun i 2 Maanedes paa Skolen, i den ellefte Uge vare de sendte i Felten, og, vel at mærke, de kom lige i Uden. Der var en Bataillon, som var sammensat af dette Mandstabs alene, uden at det blev stillet ind mellem Andre, og det var Tilfellet, at den Afdeling, hvori jeg kæmpede, var lige Side om Side med den, ikke sammenblandet, men Fløi til Fløi, og det viste sig da, at disse Soldater udførte deres Hverv saa godt, som det lod sig gjøre, saa at de ikke alene fik Roes af deres egne Officerer, men at det endog blev udtalt af den Høsticommanderende, som havde lagt Mærke til deres Færd, at de vare saa villige og ubvisste en saadan Orden, som kunde forlanges af gamle Soldater. Jeg vil derfor vel ikke paastaae, at denne Regel bør bringes til Anvendelse til enhver Tid, men jeg vil udtale, at man kan see, at man ogsaa kan uddanne gode Soldater i en kort Tid. Smidlertid maa man lægge Mærke til, at den korte Tid, hvori disse Soldaters Uddannelse foregik, blev anvendt alene til nyttige Ting. Jeg kom netop til at kjende disse Mennesker og tale med dem, og jeg veed, at de hverken havde brugt Tiden til at ligge og pladsle paa Gammelholm eller springe over Grøfter og falde i dem eller sidde sig paa Træhesten, hvilket i Almindelighed kun er til Tidsfordriv, fordi man, naar Tjenestetiden er længere, skal give Soldaten Noget at bestille. Jeg troer saaledes, at der ikke er nogen Fare ved at fast-